

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

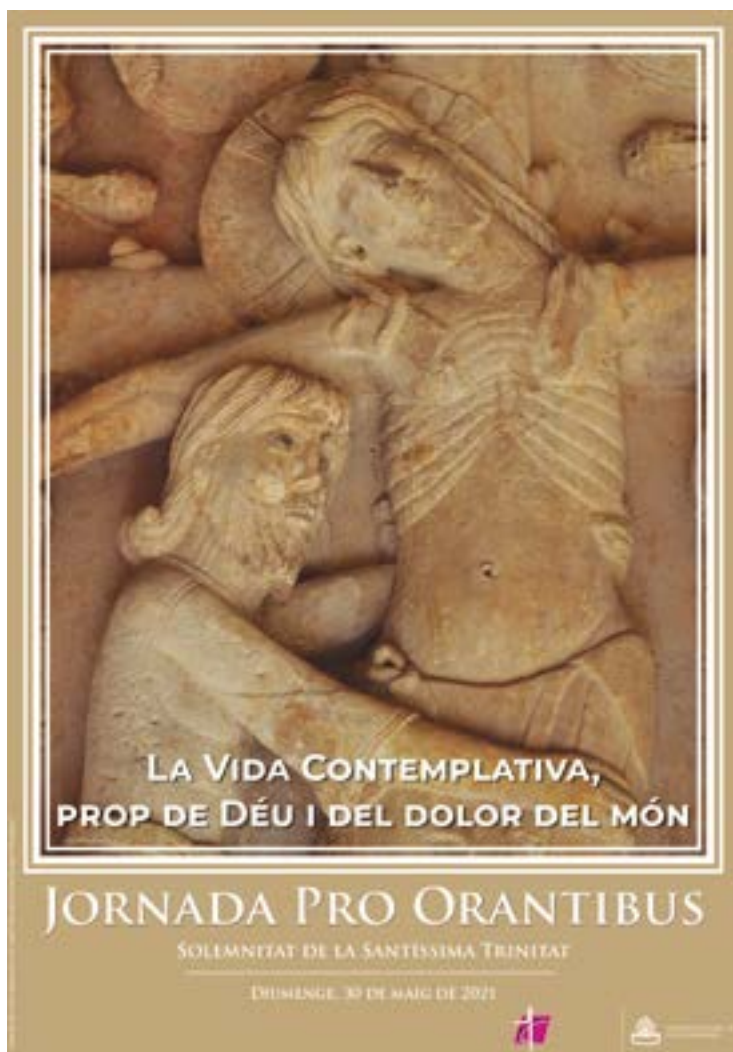
† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Arquebisbe electe de Sevilla i
Administrador diocesà de Terrassa

Prop de Déu i dels germans

Celebrem un altre any la solemnitat de la Santíssima Trinitat i, amb ella, la Jornada *Pro orantibus*, amb motiu de la vida contemplativa. Malgrat que la vacunació va avançant, seguim travessant una situació global que ha trastornat les nostres vides, i que afecta greument la vida de moltes persones vulnerables arreu del món. La humanitat ha patit de moltes maneres al llarg de la història, i ha expressat de diverses formes el seu dolor, i també ho fa en els nostres dies des dels tanatoris, els hospitals, les residències, les cues de la fam, les oficines de l'atur, els col·legis, els temples, les llars, les xarxes socials, els mitjans de comunicació.

El dolor que recorre la nostra societat travessa els murs dels monestirs i dels convents on homes i dones eleven la seva pregària al Senyor de la Vida. La vida contemplativa pateix quan el món sofreix perquè la seva forma de vida allunyant-se del món per a cercar Déu és una de les formes més significatives d'acostar-se a les persones a través d'Ell. La seva existència és una història de proximitat amb Crist i també amb el dolor humà. Així ho expressa el lema escollit per a la Jornada d'enguany: «La vida contemplativa, prop de Déu i del dolor del món». Els contemplatius superen l'activisme frenètic de les nostres societats i escullen un camí d'intimitat orant i fraterna que, lluny d'allunyar-los del dolor del món, els converteix en llum i referència per a les situacions de foscor i de desconcert, i en llavor d'esperança pels camps erms. En el fons del seu

cor s'uneixen a tots els éssers humans, especialment als qui es troben més ferits, i des de l'encontre amb el Senyor, es fan germans de tots, els encomanen a tots en la pregària i ofereixen la seva vida per tots.

Celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Celebrem Déu creador i Pare misericordiós; el Fill unigènit, Saviesa eterna encarnada, que ha mort i ha ressuscitat per nosaltres; i l'Esperit Sant, que ho dinamitza tot, la creació i la història, cap a la plena recapitulació final. El misteri de Déu, u i tri, és un misteri de proximitat en-

tranyable amb l'ésser humà. Per això, la vida contemplativa, que lloa i prega a Déu cada jornada, atenta a les seves entranyes de misericòrdia, pot acostar-se amb Ell per a eixugar les nostres llàgrimes i embenar les nostres ferides, les ferides de tots.

La vida contemplativa adorant el Senyor en el temple, l'escolta en la seva cel·la, l'honora amb el seu treball, el cerca amb el seu estudi, l'acull en tants com truquen a la seva porta demanant pregària, consell i consol. Així, la força lluminosa de la seva intercessió arriba misteriosament a tots els racons de la terra. És cert que no recorren els nostres carrers entre les lluites i els afanys mundans però, presentant aquestes lluites i aquests afanys a l'únic que pot posar pau en tanta guerra, porten la llum de la Resurrecció allí on som més amenaçats de mort i de tristesa. Inspirant-nos en la paràbola del Bon Samarità, podem dir que fan d'hostaler anònim que va saber obrir la seva casa a l'home apallissat i en va tenir cura.

En aquesta Jornada recordem amb gratitud i esperança els qui recorren el camí de la vida contemplativa a la nostra diòcesi. Demanem al Senyor que els guardi en el seu amor, que els beneeixi amb noves vocacions, que els animi en la fidelitat quotidiana i els mantingui l'alegria de la fe. Juntament amb ells presentem al Pare, pel Fill en l'Esperit Sant les necessitats i els sofriments del món, compartint el seu dolor i la seva esperança, fent camí prop de Déu i prop dels germans, solidaris amb els qui sofreixen, a l'encontre de totes les persones.

ENTREVISTA

Esperança i creixement

JOSÉ CARLOS BERMEJO

El religiós camil i doctor en teologia pastoral sanitària José Carlos Bermejo és expert en acompanyament i cura de les persones en moments de dol, de pèrdua. El proppassat 1 de maig va impartir als membres de la URC la ponència «Créixer i esperar en temps de sofriment», en la qual va ajudar a fer front al moment actual, amb situacions difícils d'acompanyament i vivència de la malaltia i les seves conseqüències.

Com hem de combatre la situació actual?

El desafiament més gran és anar a allò essencial. Ho hem experimentat en la fase més crítica de la pandèmia: hi ha unes coses més essencials que unes altres per a la vida. I també a nivell psico-espiritual. La fraternitat, l'ajuda recíproca, la vida centrada en Jesús, els consells evangèlics, als quals estem cridats a ser fidels per viure joiosos, també són claus essencials per viure en aquesta situació tan crítica de pandèmia i d'aïllament.

Com il·luminar el moment actual en clau d'esperança i de creixement?

Les crisis són oportunitats; si més no, si volem créixer humanament. En aquest temps, si volem fer una interpretació sana dels signes dels temps estem cridats a integrar alguns ensenyaments ètics: la vulnerabilitat és el que ens iguala a tots i d'on emana la mateixa dignitat de tot ésser humà, la salut és també una tasca i una responsabilitat, la paraula pot vehicular-se per diferents mitjans per a consolar, la llibertat i la interdependència van unides...

Quin missatge d'esperança desitja fer arribar als religiosos?

L'esperança és un dinamisme existencial que ens caracteritza. El símbol universal de l'esperança (l'àncora) és una clau per preguntar-nos com podem recolzar-nos els uns als altres. Tenir un referent o suport és un ajut important per a l'esperança, també en la vida religiosa, en la qual, vivint en clau de dol, podem insertar-hi un dinamisme de resurrecció quotidiana, en un model de vida comunitària fet de cures sorprenents, fruit de la gràcia.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La reunió de cada mes

Es van conèixer a l'escola, a les pasqües juvenils, en un grup preparatori de la confirmació, en un recés per a joves, en un grup de continuïtat, en un camp de treball o en un centre d'esplai fent de monitors... Els anys han passat. Ara són pares i mares de família. Una desena d'aquests matrimonis ha format un grup de fe. Es troben mensualment. Van a la reunió amb la vintena llarga de fills que sumen. La majoria, menors de deu anys. Són pocs els qui superen aquesta edat. Uns monitors o algun dels matrimonis en tenen cura, mentre els pares reflexionen sobre un tema que intenten preparar prèviament. Quan acaba la reunió, a la tarda, els fills s'afegeixen als pares per pregar junts. Ho fan amb joia. «Doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist» (1Te 5,18). Habitualment pregunten amb els pares i germans, en família, abans d'anar a dormir. Els agraden aquestes pregàries i que hi siguin els seus amics i els amics dels seus pares.

Tots junts formen un grup d'Església referit a la família, als pares i mares i als fills en un moment deter-

minat i vital. Han d'aprofundir en les possibilitats de formació, vivència i celebració que la fe els ofereix i posar-les en pràctica. Alhora són, també, Església enviada a tot el món. Tots els seus membres, respectant la diversitat de maneres i de possibilitats personals, tenen part en aquesta missió que neix de la vocació cristiana de donar testimoni per estendre el Regne. Ens demana la unió al Crist segons les crides personals i les possibilitats dels diversos moments de la vida. «Tu guarda't, per a tu mateix i davant de Déu, la convicció que prové de la fe. Feliç el qui no s'acusa a si mateix quan ha discernit el que ha de fer!» (Rm 14,22).

El grup, la reunió de cada mes, posa a l'abast d'aquests pares i mares la possibilitat de donar vida i continuïtat a les crides i al seguiment personal i de matrimoni, i fer-ne un testimoni que arribi a tothom, especialment als fills. Possibilitat dels fills d'iniciar-se en la fe i enfortir-la, per conèixer Déu, per seguir Jesús i per descobrir la força de l'Esperit que ens sosté, ens dona vida i ens inspira. Cada mes, des del testimoni i mestratge dels pares i dels seus amics.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Matemáticas superadas por el Amor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Desde siempre y por siempre tú eres Dios» (Sal 90). Nuestro Señor «es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra» (Dt 4,39).

San Francisco de Asís, en *Alabanzas al Dios Altísimo*, clama jubiloso: Tú eres trino y uno. Tú eres el bien, todo el bien, el sumo bien. Tú eres Señor Dios único, que haces maravillas. Eres rey del cielo y de la tierra. Eres Padre santo, eres amor.

«El amor de Dios, del Padre, fluye como un río en el Hijo Jesús, y a través de Él llega a nosotros, sus criaturas», nos ha dicho recientemente el papa Francisco (09.05.21).

Es el río de amor que, casi incomprendiblemente, pasa a través de las generaciones, saltando y buceando más allá de los millones de combinaciones matemáticas —del encuentro de los padres, de la procreación—, y

así ha llegado hasta cada uno de nosotros. Como a Jeremías, el Señor nos dice: «Antes de formarte en las entrañas de la madre, yo te conocía; antes de que salieses de su vientre te consagré profeta destinado a las naciones» (Jer 1,5).

Ese amor directo, cercano, entregado y hecho vida en cada uno desea llegar hasta nuestros hermanos en el río del amor. «Amaos los unos a los otros como yo os he amado» (Jn 15,12).

Que la Virgen María, morada de la Trinidad, nos ayude a acoger el amor de Dios. En la vida eterna nos encontraremos cara a cara frente a la infinita belleza de Dios. Allí «cada criatura, luminosamente transformada, ocupará su lugar y tendrá algo para aportar a los pobres definitivamente liberados» (*Laudato si'*, 243).

Lectures de la missa diària i santoral

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dimarts [Tb 2,10-23 / Sl III / Mc 12,13-17]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic. Sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dimecres [Tb 3,1-11.24-25 / Sl 24 / Mc 12,18-27]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dijous [Tb 6,10-11a; 7,1.9-17; 8,4-10 / Sl 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. ■ Divendres [Tb 11,5-17 / Sl 145 / Mc 12,35-37]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Dissabte [Tb 12,1.5-15.20 / Sl: Tb 13 / Mc 12,38-44]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ † Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 2a setm.) [Ex 24,3-8 / Sl 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120). Sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

Intencions del Sant Pare per al mes de juny

Preguem pels joves que es preparen per al matrimoni amb el recolzament d'una comunitat cristiana: perquè creixin en l'amor, amb generositat, fidelitat i paciència.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

COMENTARI

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisès digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre».

Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva, tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!».

Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisès habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz del Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre».

Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor; / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos».

«Bategeu-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

La festa de la Santíssima Trinitat constitueix un diumenge de transició entre la Pasqua i els diumenges del temps ordinari.

El text de l'Evangelí constitueix el final del relat de Mateu. Després de l'episodi de la tomba buida, Mateu ens presenta aquesta escena en una muntanya de Galilea, lluny de Jerusalem. Allà havia començat la vida pública de Jesús amb els seus ensenyaments i els seus gestos, que volien fer present el Regne de Déu entre la gent. A la muntanya, Jesús s'havia manifestat com a nou Moisès, ensenyant la nova llei evangèlica, encapçalada per les benaurances profètiques. I d'allà, Jesús s'havia encaminat cap a Jerusalem.

Novament a Galilea, Jesús convoca els seus deixebles on abans els havia aplegat un a un per formar la comunitat apostòlica dels Dotze. Jesús s'hi manifesta «amb plena autoritat», ell que havia predicat per les sinagogues de la comarca, on la gent s'estranyava que ensenyés «amb autoritat». L'autoritat del Ressuscitat abasta el cel i la terra, perquè ara comparteix l'autoritat de Déu mateix, Senyor del cel i de la terra; el que provoca una actitud religiosa en els deixebles presents: es prosternen davant d'ell. És la mateixa postura dels patriarques i de Moisès davant la manifestació de Déu en les diferents etapes del seu pelegrinatge. És la mateixa postura dels creients al Temple de Jerusalem en les grans festivitats. La prostració expressa el reconeixement de la presència de Déu davant la persona del Ressuscitat: és una confessió de fe feta gest.

Les paraules de Jesús expressen una missió i contenen una promesa. La missió és triple: «Aneu a convertir tots els pobles; bategeu-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant; ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat». Conté una crida a la conversió, tal com Jesús havia començat invitant a la conversió abans de l'arribada del Regne; un manament a batejar, tal com Jesús s'havia acostat al baptisme de Joan a l'inici del seu itinerari de predicador del Regne; i un manament a ensenyar a d'altres tot el que Jesús els havia ensenyat a ells. I és que la missió dels deixebles no és sinó continuació de la missió de Jesús. I acaba amb la promesa de la presència indefectible del Ressuscitat. Aquesta presència correspon a la promesa de la presència de l'Esperit de la veritat, el Defensor, que ens presentava Joan a l'evangelí de diumenge passat, festa de la Pentecosta.

Aquí trobem una de les confessions trinitàries del Nou Testament: ... en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. I és que la confessió de fe trinitària forma part del nucli de la fe cristiana i de l'ensenyament apostòlic. I és per això que la confessió de la Trinitat emmarca tota la nostra vida cristiana, des del baptisme fins al darrer comiat. En la Trinitat vivim, ens movem i som (cf. Ac 17,28).

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge dia 30, a les 18 h. Mons. Saiz Meneses presideix la Missa en acció de gràcies pel seu ministeri a la diòcesi de Terrassa. Es podrà seguir pel canal YouTube del Bisbat.

Dijous 3 de juny, a les 12 h. Roda de premsa en la presentació de la Memòria de Càritas Diocesana de Terrassa, a la seva seu a Sabadell.

Notícies

Confirmacions de la parròquia del Sant Esperit. El diumenge 16 de maig,

Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la Catedral i confirmà 5 adolescents i 1 adult de la parròquia del Sant Esperit de Terrassa i d'altres llocs.

Confirmacions a Bigues. El diumenge 16 de maig, Mons. Salvador Cristau celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere de Bigues, confirmà 4 joves i beneí un quadre que representa el Baptisme de Jesús, col·locat en el baptisteri.

Admissió a Ordes en el Seminari. El dimarts 18 de maig, Mons. Saiz Meneses

va presidir la Missa al Seminari amb motiu de l'Admissió a Ordes del seminarista Javier Bausili. El Sr. Bisbe s'acomiadà del Seminari que ell va crear l'any 2006 i que fins ara ha donat el fruit de 42 ordenacions de prevere.

Patrons honorífics de la Fundació Centre Social Catòlic. El dijous 20 de maig, la Fundació Centre Social Catòlic va distingir amb el nomenament de patró honorífic Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, que n'ha estat president, i el Sr. Felip Elòseguí, que fou vicepresident primer. Aquest reconeixement coincideix amb la recuperació del teatre Regina i l'acabament de les obres gràcies a l'Ajuntament.

Agenda

Jornada Pro Orantibus. Aquest diumenge, solemnitat de la Santíssima Trinitat, és la Jornada Pro Orantibus. Preguem per les comunitats monàstiques i contemplatives. A la nostra diòcesi tenim: el Monestir de Sant Domènec (Dominiques) a Sant Cugat del Vallès; el Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol (Carmelites Descalces) a Terrassa. I la presència de les monges benedictines del Monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona, al Santuari de Puiggraciós (L'Ametlla del Vallès).

Celebració del Corpus Christi. A les parròquies de la diòcesi se celebrarà el Corpus Christi amb la celebració de l'Eucaristia i adoració del Santíssim. No és possible de fer processons al carrer. A la Catedral, el dijous 3 a les 18 h, Mons. Salvador Cristau beneirà a l'atri l'Ou com balla, símbol de l'Eucaristia. El diumenge 6, a les 19 h, Mons. Salvador Cristau presidirà la Missa i la Processó a l'interior de la Catedral. Vuit grups de fidels realitzaran les catifes a les capelles laterals de l'interior del temple, que estaran exposades tot el cap de setmana.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Arzobispo electo de Sevilla y
Administrador diocesano de Terrassa

Cerca de Dios y de los hermanos

Celebramos un año más la solemnidad de la Santísima Trinidad y, con ella, la Jornada *Pro orantibus*, con motivo de la vida contemplativa. A pesar de que la vacunación avanza, seguimos atravesando una situación global que ha trastornado nuestras vidas, y que afecta gravemente la vida de muchas personas vulnerables en todo el mundo. La humanidad ha padecido de muchos modos a lo largo de la historia, y ha expresado su dolor de diversas maneras, y lo hace también en nuestros días desde los tanatorios, los hospitales, las residencias del paro, los colegios, los templos, los hogares, las redes sociales, los medios de comunicación.

El dolor que recorre nuestra sociedad atraviesa los muros de los monasterios y conventos donde hombres y mujeres elevan su oración al Señor de la Vida. La vida contemplativa sufre cuando el mundo sufre porque su forma de vida de

alejarse del mundo para buscar a Dios es una de las formas más significativas de acercarse a las personas a través de Él. Su existencia es una historia de cercanía con Cristo y también con el dolor humano. Así lo expresa el lema escogido para la Jornada de este año: «La vida contemplativa, cerca de Dios y del dolor del mundo». Los contemplativos superan el activismo frenético de nuestras sociedades y eligen una vía de intimidad orante y fraterna que, lejos de alejarlos del dolor del mundo, los convierte en luz y referencia para las situaciones de oscuridad y desconcierto, y semilla de esperanza para los campos yermos. En lo profundo de su corazón se unen a todos los seres humanos, especialmente a quienes están más heridos, y desde el encuentro con el Señor, se hacen hermanos de todos y a todos encomiendan en su oración, y por todos ofrecen su vida.

Celebramos la solemnidad de la Santísima Trinidad. Celebramos a

Dios Creador y Padre misericordioso; al Hijo unigénito, eterna Sabiduría encarnada, que ha muerto y resucitado por nosotros; y al Espíritu Santo, que lo dinamiza todo, la creación y la historia, hacia la plena recapitulación final. El misterio de Dios, uno y trino, es un misterio de cercanía entrañable con el ser humano. Por eso, la vida contemplativa, que alaba y ruega a Dios cada jornada, asomada a su entraña de misericordia, puede acercarse con Él para enjugar nuestras lágrimas y vendar nuestras heridas, las heridas de todos.

La vida contemplativa adorando al Señor en el templo, lo escucha en su celda, lo honra con su trabajo, lo busca con su estudio, lo acoge en tantos que llaman a su puerta pidiendo oración, consejo y consuelo. Así, la fuerza luminosa de su intercesión alcanza misteriosamente todos los rincones de la tierra. Ciertamente no recorren nuestras calles entre las luchas y afanes mundanos pero, presentando esas luchas

y esos afanes al único que puede poner paz en tanta guerra, llevan la luz de la Resurrección allí donde estamos más amenazados de muerte y de tristeza. Inspirándonos en la parábola del Buen Samaritano, podemos decir que ellos hacen las veces del hospedero anónimo que supo abrir su casa al apaleado y lo cuidó.

En esta Jornada recordamos con gratitud y esperanza a quienes recorren el camino de la vida contemplativa en nuestra diócesis. Pedimos al Señor que los guarde en su amor, que los bendiga con nuevas vocaciones, que los aliente en la fidelidad cotidiana y les mantenga la alegría de la fe. Junto a ellos, presentamos al Padre, por el Hijo en el Espíritu Santo las necesidades y los padecimientos del mundo, compartiendo su dolor y su esperanza, haciendo camino cerca de Dios y cerca de los hermanos, solidarios con los que sufren, al encuentro de todas las personas.